

Fântână săpată-n fântână-cântec

Ioan Daniel

anii
nu mi se mai supun
și clipele
săpate în piatră
mă pun în cântece
până pe marginea umbrei
pe care cu sete o țin ca un izvor
ce nu vreau să-mi scape din mâini

cumpănă
azvârlită pe ape
fântână
săpată-n fântână
cu munți de priviri
până în stele
mâini
și surâs

de clipă legată
e clipa în floare
pe marginea clipei cernută în rouă

munți
de cuvinte
până sub
nuca săpată în jar
pe muchia umbrei
dor și vis
deschis
perlă
spre paradis
8-10-2015 Cluj—Napoca